

19
Svazek obsahuje utajované písemnosti

17

58

OBŽALOB A

V-6301 MV

Státnímu soudu
/p. předsedovi senátu/

v Praze.

O B Ž A L O B A .

Státní prokuratura v Praze žaluje

I. JUDr Miladu Horákovou, rozenou Královou,
nar. 25. 12. 1901 v Praze, úřednicí a bývalou poslankyní, posledně
bytem Praha XVI, Zappova 3, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

II. JUDr Josefa Nestávala,
nar. 14. 12. 1900 v Praze, úředníka, posledně bytem Praha I, Va-
lentýnská 22/12, t.č. ve vazbě státního soudu,

III. JUDr Jiřího Hejdu,
nar. 25. 2. 1895 v Praze, bývalého továrníka, posledně bytem Pra-
ha XVII, U tenisu č. 5, t.č. ve vazbě státního soudu,

IV. Františku Zemínovou,
nar. 15. 8. 1882 v Dolním Chalíně, okres Kolín, redaktorku a býva-
lou poslankyní, posledně bytem Praha XII, Na Folimance 13, t.č.
ve vazbě státního soudu v Praze,

V. Františka Přeučila,
nar. 9. 10. 1907 v Praze, bývalého nakladatele, posledně bytem
Praha Dejvice, Srbská 1, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

VI. Jana Buchala,
nar. 30. 5. 1913 v Litavě, okres Tišnov, štábního strážmistra SNB
v.v., posledně bytem Ostrava XVI, Paskovská 169, t.č. ve vazbě
státního soudu v Praze,

VII. Antonii Kleinerovou, rozenou Šteinicovou,
nar. 23. 3. 1901 v Praze, důchodkyni a bývalou poslankyni, posledně bytem Praha VII, Haškova 14, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

VIII. JUDr Oldřicha Pcela,
nar. 14. 9. 1903 v Bohuslavicích, okres Kyjov, bývalého majitele do-
lů, posledně bytem Praha I, Pařížská 1, t.č. ve vazbě státního sou-
du v Praze,

IX. Záviše Kalandru,
nar. 10. 11. 1902 ve Frenštátě pod Radhoštěm, bývalého novináře,
posledně bytem Praha I, Revoluční 5, t.č. ve vazbě státního soudu
v Praze,

X. JUDr Zdenka Peška, 3166/60
nar. 9. 5. 1900 v Praze universitního profesora, posledně bytem Pra-
ha XV, Boudova 15, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

XI. Vojtěcha Dundra,
nar. 25. 12. 1879 v Doksech u Kladna, pensistu a někdejšího ústřed-
ního tajemníka soc. dem. strany, posledně bytem Praha XI, Husinecká
4, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

XII. JUDr Bedřicha Hostičku,
nar. 9. 4. 1914 v Praze, tajemníka, posledně bytem Praha XIII, Ko-
šická 23, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

XIII. JUDr Jiřího Křížka,
nar. 27. 5. 1895, bývalého advokáta, posledně bytem Praha III,
Valdštynské náměstí 2, t.č. ve vazbě státního soudu v Praze,

pro trestnou činnost, v žalobě dolíčenou.

- 3 -

V slavných únorových dnech roku 1948 rozdrtil pracující lid Československa svým jednotným a odhodlaným vystoupením pokus o protistátní puč, vedený politickými exponenty svržené velkoburžoasie, kteří se vetřeli do vedení některých stran předúnorové Národní fronty. Únor ukázal, že reakční pučisté byli naprosto izolováni od obrovské většiny národa, ba dokonce od většiny členstva vlastních stran.

Únor 1948 vytvořil předpoklady pro úspěšné a urychlené budování socialismu v naší vlasti, za mocné podpory Sovětského svazu.

Mohutným úsilím a obětavostí československého pracujícího lidu, vedeného dělnickou třídou, byla - po odstranění odhalených škůdců a sabotérů z hospodářství a veřejného života - úspěšně dokončena dvouletka obnovy našeho hospodářství, překonány následky katastrofálního sucha z předcházejícího roku, úspěšně zahájena Gottwaldova pětiletka a tím postupně a soustavně zvyšována životní úroveň nejširších vrstev našich národů. Budovatelské úspěchy a zlepšení životních podmínek širokých mas pracujícího lidu posílily ještě více autoritu Komunistické strany Československa, vedoucí síly obrozené Národní fronty a vedly k stále větší izolovanosti zbytků poražené reakce.

Rozhodným vítězstvím pracujícího lidu v únorových dnech a jeho budovatelskými úspěchy byla kapitalistická reakce v Československu vzata jakákoliv možnost provést restauraci kapitalismu vlastními vnitřními silami. Po této porážce změnila proto formy a metody boje. Jestliže do února prováděla rozvratnou činnost a sabotovala výstavbu republiky, využívajíc svých legálních posic, zaneřila se po únoru na jedinou možnost návratu kapitalismu a předmnichovských poměrů v Československu a to silami reakce zvenčí, intervenční válkou zahraničních imperialistů proti Československu. Exponenti kapitalistické reakce již v době před únorem konspirovali proti lidové demokracii s diplomatickými představiteli zahraničních kapitalistů, využívajíc možnosti, které jim poskytovala jejich účast na vládě. Po únorové porážce vystupují však již otevřeně do zrádcovských a špionážních služeb imperialistů, vedených americkými monopolisty. Vystupují jako agenti imperialistických podněcovatelů války s úkoly zaneřiti veškerou činnost zbytků reakce v Československu na válku proti Sovětskému svazu a lidovému demokratiím.

Část vůdců odhaleného a poraženého protistátního spiknutí uprchla do zahraničí ze strachu před lidem, aby tam otevřeně pokračovala v žoldu svých imperialistických chlebovárců ve velezrádných akcích proti republice. Část jejich stoupenců zůsta-

la doma, aby tak vytvořila v Československu opěrné body pro špionáž, diversi, sabotáž a teror, proti vlastnímu státu a vlastnímu lidu.

Tak v době, kdy pracující lid Československa věnuje všechny své síly obětavé práci na výstavbě socialismu ve své vlasti, zbytky poražené, ale nedoražené reakce, organisují v Československu své zločinné ilegální podzemní skupiny, usilující o obnovení kapitalismu v Československu a nastolení vlády velkoburžoasie. Toto zločinecké podzení vědomě sledovalo zničení historických revolučních vymožeností pracujícího lidu i za cenu rozbití jednotnosti státu, likvidace samostatného, nezávislého Československa, nového Mnichova a nové nepřátelské okupace.

Tato orientace na válku určuje také zločinné metody reakčního podzení proti pracujícímu lidu Československa a lidově-demokratickému zřízení.

Od své rozhodné porážky osnují zločinci, uprchlí do nepřátelské ciziny ve službách anglo-amerického imperialismu proti Československu všechny formy škůdnictví a rozvratnictví, k nimž se propůjčují zbytky zločinné reakce a najatí agenti ze zahraničí. Potřené pučistické skupiny, špionážní a otevřené teroristické akce, sabotáže i vraždy byly inspirovány a řízeny enigrantskými skupinami na západě, které - i když mezi sebou svádějí konkurenční boje v závodech o přízeň a peníze svých anglo-ame-

rických pánů - sjednotily se v jednom - v nenávisti proti Sovětskému svazu jako ochránci nezávislého Československa a v nenávisti proti vlastnímu lidu, který nadšeně a obětavě buduje socialismus. Jak bylo dokázáno řadou již provedených procesů proti pučistickým špiónům a teroristickým skupinám, snažila se zrádná zločinná zahraniční emigrace pod vedením politických ztroskotanců typu Zenkla, Ripky, Majera, usvědčeného špiona Krajiny, nacistického kolaboranta Arno Haise a jiných, oslabit obranu našeho státu a připravit tak angloamerickým imperialistům půdu pro zločinný útok proti zením míru v čele se Sovětským svazem.

K provedení těchto cílů a podle směrnic agentů anglo-amerických imperialistů Zenkla, Ripky a dalších, měla obžalovaná skupina za úkol soustředit reakční podzení v Československu a provádění špionáží, sabotážní a teroristických akcí a připravovaným ozbrojeným pučem usnadnit ozbrojený útok anglo-amerických imperialistů proti Československu, útok, v němž podle válečných imperialistických plánů má být předvojen novonacistické západní Německo. V případě takového útoku měli žalovaní s vytvořenými ilegálními skupinami jako pátou kolonou nařítí záškodnickými činy spravedlivou obranu národů Československa.

Na této zločinné, protilidové, protinárodné a protisovětské platformě spikli a sjednotili se zažalovaní političtí ztroskotanci, patřící již dříve k nejreakčnějším živlům z vedení bývalé strany národně socialistické, sociálně demokratické pravice a strany lidové. V této sněsi nechybí ani trockisté - notoričtí agenti imperialistů. V nenávisti proti pracujícímu lidu a proti republice zaněřili svou rozvratnou činnost proti základům lidově-demokratického systému. Všemi formami škůdnictví pokoušeli se brzditi rozmach socialistické výroby; organizovali přípravy na oslabení a rozložení jedné z nejdůležitějších opor pracujícího lidu - Revoluční odborové hnutí; dávali směrnice k nařzení nových výrobních forem na vesnici a rozvracení Jednotných zemědělských družstev; organizování zstrašovacíh akcí proti lidovým funkcionářům chtěli vnést rozvrat do politického života, státní a lidové správy; prováděli rozsáhlou špionáž, aby oslabili obrannou schopnost republiky; připravovali ozbrojený puč a pro případ ozbrojeného útoku proti republice vytvořili záškodnickou síť s úkolem budovat pátou kolonu.

K jednotlivým složkám žalovaného vedení záškodnického spiknutí proti republice:

Reakční exponenti z vedení bývalé strany národně socialistické, kteří - odhaleni - ztratili

důvěru lidu, scházejí se brzy po únoru 1948 k poradám, z nichž vyšlo rozhodnutí pokračovat v boji proti lidově-demokratickému režimu ilegálně. Zenkl, bývalý předseda ČSNS, pověřil obžalovanou Miladu Horákovou, bývalou poslankyní, vedením této části podzemí. Na základě tohoto pověření seskupila Horáková kolem sebe několik osob, které později vytvořily ilegální organizaci, jejíž čele stála Horáková a obžalovaný Nestával, bývalý člen ústředního výboru ČSNS. Pro řízení jednotlivých úseků ilegální činnosti a to pro otázky organizační, pro budování rozvratnické sítě v odborech a pro soustřeďování hospodářsko-špionážních zpráv byli pověřeni jednotliví členové ilegální skupiny. Toto vedení si dalo za úkol vybudovat protistátní rozvratné a špionážní skupiny. Za tím účelem vybuďovalo ilegální síť tak zvaných krajských důvěrníků, kteří měli tyto skupiny zorganizovat z protistátních živlů a současně podchycovat a řídit existující již podzemní skupiny.

9

Tuto svou rozvratnickou a špionážní činnost proti lidově-demokratickému zřízení prováděli obžalovaní v součinnosti s členy některých západních zastupitelských úřadů v ČSR, ba v mnoha případech za jejich příného řízení. Tato skutečnost svědčí o spojení mezi zbytky poražené reakce v ČSR s reakcí nezinárodní a o totožnosti jejich cílů, snaží se o rozvrat v lidově-demokratických zemích a tím usnadnění příprav k nové imperialistické válce. Domácí reakce se takto projevuje jako příný nástroj válečných cílů imperialistických mocností.

Jsou to především členové zastupitelských úřadů vedoucího imperialistického státu -- Spojených států amerických : bývalý velvyslanec USA a Praze Lawrence Steinhardt, bývalá II. tajemnice velvyslanectví USA Mary Vance Trentová, bývalý letecký pomocný attaché Jack C. Novak, bývalý sociální attaché Milton Fried a bývalá III. tajemnice Louisa Schaffnerová, kteří všichni hráli při provádění zločinné činnosti obžalovaných nejaktivnější úlohu.

Obdobnou roli hráli v tomto spiknutí členové britského velvyslanectví v Praze: bývalý první tajemník Harold C.L. Gibson, bývalý III. tajemník Anthony J. Williams a nynější vicekonsul Adrian L. McLaughlin. Je to nový důkaz, jak jednotliví členové velvyslanectví zneužívají svého diplomatického postavení a jak pod rouškou kulturní a jiné činnosti zakrývali svou skutečnou, zde již uvedenou činnost.

- 10 -

Dále to byli členové francouzského velvyslanectví v Praze: bývalý velvyslanec Maurice Déjean, bývalý vojenský attaché generál Julian Flippo a další bývalý vojenský attaché plk. Georges Helliot, který byl již pro podobnou činnost vykázán z ČSR.

Je příznačné, že při tomto spiknutí, sloužícím imperialistickým válečným cílům, byl zapojen i člen jugoslávského velvyslanectví v Praze, bývalý chargé d'affaires dr. Ivo Murko. Je to další důkaz, že titovská fašistická klika je součástí válečného imperialistického tábora, používaná jím jako jeho žoldnéřská agentura, mající s ním totožné zájmy i cíle.

Ponahačem spiklenců byl i člen belgického vyslanectví v Praze, vojenský attaché plk. B.E.M. Robert Mauroy a bývalá úřednice norského vyslanectví v Praze, slečna L. Rivenes.

Mimo uvedených členů, resp. zaměstnanců, západních zastupitelských úřadů byli obžalováni ve své špionážní a rozvratnické činnosti ve spojení s dalšími cizími státními příslušníky a to:

Vlastou Vrázovou, vykázanou z ČSR za protistátní činnost, Helenou Fisherovou, redaktorkou americké tiskové agentury United Press a D.A. Schmidtem, dopisovatelem New York Times /všichni státní příslušníci USA/,

11

dále Mary Bakerovou, úřednici United Press a Leslie Hillem, učitelén angličtiny /oba britští státní příslušníci/,

Essertierovou a Montagniacem /francouzští státní občané/,

Belgičanem Raymondem Mertensenem,
Švédkou Posse-Brázdovou a konečně norskými státními občány, Kindingslandem, poslancem norské sociálně demokratické strany a Andersonem, agentem anglo-americké špionážní služby, údajně tajemníkem norského svazu politických vězňů.

Pokyny a příkazy ze zahraničí, které obžalovaní dostávali, obsahovaly konkrétní příkazy k zintenzívení špionáže, k podpoře teroristických organizací, k provádění zastrášovacích akcí proti funkcionářům KSČ a lidové správy a k pasivní resistenci, zvláště ve výrobě. Illegální vedení tyto pokyny projednalo, schválilo a přeneslo do všech vytvořených podzemních skupin. Pro svou illegální činnost mělo toto vedení k dispozici částku 1,400.000 Kčs, kterou z prostředků Československé strany socialistické odcizil před svým útěkem do zahraničí Hubert Ripka a dal na podporu rozvratné a špionážní činnosti.

V těsné spolupráci a úzce svázaná s vedením této protistátní organizace vyvíjela rozvratnou a špionážní činnost v podstatě shodnými metodami také

podzemní skupina, vedená bývalou národně socialistickou poslankyní, obžalovanou Antoníí Kleinerovou. Tato skupina zaslala úředním činitelům Spojených států amerických za zprostředkování L. Schaffnerové a M.V. Trentové různá "memoranda", v nichž lživě hanobila poměry v ČSR a žádala imperialisty o otevřenou intervenci, protože - podle jejího soudu - tábor míru, vedený Sovětským svazem, není na obranu dosud dostatečně připraven.

Četnými spoji byla s ilegálním vedením tohoto podzemí spojena také obžalovaná Františka Zemínová, bývalá místopředsedkyně ČSNS, která spoluřídila činnost protistátních skupin na Karlovarsku, Mostecku, Litoměřicku a Ostravsku; v čele teroristické a pučistické skupiny v Ostravě byl obžalovaný Jan Buchal, který vypracoval plán ozbrojeného puče k násilnému svržení lidově-demokratické vlády.

Další část vedení záškodnického spiknutí tvořili zapřisáhlí nepřátelé jednoty dělnické třídy, socialismu a lidové demokracie z řad pravicových sociálních demokratů. Z iniciativy Vojtěcha Beneše a obžalovaného Zdenka Pešky - bývalých poslanců a obžalovaného Vojtěcha Dundra, zahájili již v jarních měsících roku 1948 protistátní činnost. Jmenovaní vytvořili ve spolupráci s několika dalšími osobami podzemní organizaci, kterou nazvali "Československá nezávislá sociální demokracie", kryjíce touto firmou rozvratnickou a ilegální organizaci. Cílem této

~~Organisace byly formulovány v tak zvaném "programo-~~
vém prohlášení", v němž se staví tato ilegální sku-
pina proti socialismu a volá po restauraci kapitalis-
mu a fašisaci veřejného života. Autorem tohoto zá-
škodnického dokumentu je obžalovaný Peška. Za nej-
účinnější způsoby boje proti lidově-demokratické re-
publice považovala i tato část zločinného protistát-
ního podzemí špionáž. Spojení se západními agentura-
mi udržovali prostřednictvím švédské státní přísluš-
nice Posse-Brázdové a diplomatického zástupce ječné
cizí moci. Pro případ imperialisty připravované vál-
ky byli vybaveni dokonalou americkou vysilačkou a
jinými špionážními prostředky britské tajné služby.

Další složkou protistátního spiknutí byli
agenti Vatikánu z řad lidovecké reakce. K nim nále-
ží skupina obžalovaného Bedřicha Hostičky. Ani po
odhalení a zneškodnění svého prvního ilegálního
podzemí koncem roku 1948 nevzdali se tyto vatikánští
agenti svých plánů, rozvratem a špionáží zničit li-
dově-demokratický režim v ČSR. Zbytky tohoto likvi-
dovaného podzemí disponovaly ještě několika ilegál-
ními spoji s nepřátelskou církevní hierarchií na
agenty amerického imperialismu Klimka, Chudobu a spol.
a na vatikánské kruhy. Když proto žalovaný Hostička
začal soustřeďovat nepřátelské živly z řad nepostiže-
ných nejreakčnějších představitelů předúnorové lido-
vé strany v rozvratnou a špionážní organizaci, pokračo-
val jen ve zločinné činnosti, již předtím započaté.

Právě z této vatikánské složky ilegálního podzemí došlo - jak dokázáno řadou již provedených procesů - k nejpodlejší a nejzločinnější útokům proti československému lidu, k špionážím a teroristickým akcím. Proto nepřekvapuje, že žalovaný Hostička se pokusil krýt rozvratnickou a zločinnou činností jím vytvořené ilegální skupiny za farizejské fráze tak zvaného "programu" o bohu, křesťanství atd. Tato podzemní organizace byla přímo řízena střediskem americké špionáže přes agenta CIC Ing. Žemlu, odsouzeného čs. soudy k trestu smrti in contumaciam pro zločin vraždy - z amerického okupačního pásma v Německu, kam posílala pomocí agenta CIC špionážní materiál. Určité špionážní zprávy předala skupina vojenskému attaché francouzského velvyslanectví, plk. Helliotovi. Tato rozvratnická skupina byla též ve spojení s bývalým vojenským attaché tohoto velvyslanectví, gen. Flippo, který ji zprostředkoval spojení se zahraničím.

Toto soustředění reakčního podzemí bylo dovršeno zločinnou skupinou trockisty Záviše Kalandry. Tato skupina přes svého vůdce, obžalovaného Kalandru, byla ve spojení s anglickou státní příslušnicí M. Bakerovou a americkou státní příslušnicí, redaktorkou United Pressu, H. Fisherovou, a prováděla soustavně špionážní činnost ve prospěch americké výzvědné služby, a to za účasti skupiny Kleinerová - Pecl.

Zažalované vedení záškodnického spiknutí proti republice představuje komplot zločinných živlů, od vyvlastněných továrníků, přes politické ztroskotance bezohledné karieristy a trockistické škůdce dělnické třídy, živly, rozhodnuté z nenávisti k socialismu a republice bojovat nejzločinnějšími prostředky proti šťastné budoucnosti československého pracujícího lidu.

K jednotlivým obžalovaným:

I. Milada Horáková.

Jako významná funkcionářka bývalé strany čs. národních socialistů ovlivňovala již před únorem 1948 politiku této strany k tomu cíli, aby republika byla přivedena do područí západních imperialistů. Zúčastňovala se v okruhu zvláště důvěrných osob tajných porad u bývalého ministra Huberta Ripky. Na těchto poradách Ripka tlumočil pokyny velvyslanců a jiných representantů západních imperialistických států, zejména velvyslance Déjeana a Steinhardtta. S velvyslanectvím francouzským a USA udržovala i osobní styk.

Po únoru 1948, kdy pozbyla poslaneckého mandátu a kdy pro svůj protilidový postoj byla zbavena i ostatních veřejných funkcí, přešla na platformu zločinné illegality, směřující ku zvratu lidově demokratického zřízení a k obnově kapitalismu. Přijala spolu s obžalovaným Jos. Nestávalem pověření od zrádce Zenkla, aby k soustředění rozvratnické činnosti proti republice vešla v součinnost s elementy z řad pravicových sociálních demokratů a lidovecké reakce. Především zahájila jednání s obžalovaným Zď. Peškou a informovala Jandečku. Dojednala pak schůzku na faře ve VINOŘI, kde se sešli kromě ní obžalovaný Nestával, obžalovaný Peška a Vojtěch Be-

neš a dnes již odsouzený Janděčka. Na schůzce se jmenovaní spikli k rozvratné činnosti proti lidově-demokratickému zřízení. Dohodli se, že budou postupovat po svých vlastních liniích, ale pro koordinování illegálních akcí zůstanou v kontaktu. Koordinaci těchto illegálních podzemí udržovala Horáková zvláště s Peškou a Janděčkou a po zatčení Peškově s jeho nástupcem Jeřábkem.

Obžalovaná Horáková zorganizovala illegální vedení národně-socialistické skupiny, která se pravidelně scházela od srpna 1948 do září 1949. Na schůzích byly projednány jednak všeobecné pokyny, které před svým útekem dal pro illegální činnost zrádce Petr Zenkl, jednak byly vypracovány informace a pokyny vlastní. Bylo dojednáno, že bude volen postup, který nezpůsobí zbytečné ztráty sil, které si šetřili pro akce při realizování svých konečných cílů, jimiž byla záškodnická činnost proti republice při jejím ozbrojeném napadení západními imperialisty. Obžalovaná Horáková ve shodě s usvědčujícím materiálem výslovně doznala, že cílem illegální skupiny bylo vybudovat záškodnickou pátou kolonu při napadení ČSR. Horáková měla od samého počátku úzký styk s imperialistickými agenty Zenklem a Ripkou. Pokoušela se pomocí bývalého vyslance Smutného získat pro P. Zenkla cizí státní příslušnost a umožnit mu tak útěk krátce po únoru 1948. Tento pokus ztroskotal. Zato velmi účinně pomohla Ripkovi při jeho útěku za

78

hranice. Spojení s uprchlými zrádci Zenklem a Ripkou, k nimž se později také připojila Růžena Pelantová, bylo jedním z úkolů Horákové. Podávala jim hospodářské i politické zprávy špionážního obsahu, jakož i zprávy o činnosti své ilegální organizace. Nejdůležitější zprávy, obsahující podrobné údaje o obchodních stycích ČSR a SSSR získala od F. Přeučila, sama zpracovávala politickou část zpráv a používala při jejich dodávání smluveného kódu. Jiné zprávy se týkaly dvouletky, předpokladu pětiletky a církevních poměrů v ČSR. Všechny tyto zprávy byly určeny pro anglo-americké imperialisty. Spojení se Zenklem, Ripkou a Pelantovou udržovala různými cestami, zejména také přes uprchlici Kvapilovou v Norsko, francouzskou státní občanku Essertier a Nora Andersona. Od Zenkla a Ripky dostávala zpět pokyny k další protistátní činnosti, které sdělovala členům podzemí.

Zeškol 1/11

II. JUDr Josef Nestával.

Přijal od Zenkla spolu s Horákovou pověření k uvedenému již jednání, účastnil se schůzky ve Vi-
noři a po zatčení obžalovaného Pešky vyjednával s je-
ho nástupcem Jeřábkem. Stal se vedoucím vytvořené il-
legální skupiny, účastnil se všech schůzí a měl roz-
hodující vliv na rozvíjení činnosti této skupiny.
Kromě funkce vedoucího převzal funkci krajského dů-
věrníka pro pražský kraj, kde zahájil další výstavbu
illegálního podzemí organisováním protistátních sku-
pin v jednotlivých částech Prahy. Dal svým důvěrníkům
instrukce pro podchycení dalších osob, k udržování
členů v pohotovosti pro připravovaný zvrát poměrů,
který očekávali od útočné války, vedené západními im-
perialisty proti SSSR a zemím lidových demokracií.
V případě této války připravovali illegální skupiny
na záškodnickou činnost proti ČSR. Žalovaný Nestával
vydal illegálním důvěrníkům přímo instrukce k vytváření
protistátní nálady mezi obyvatelstvem a vyvolávání
nechuti a sabotování práce. Snažil se napojit na il-
legální ústředí co nejvíce protistátních skupin, ze-
jména t.zv. hospodářskou radu, která vznikla v dubnu
1948 a jejímiž členy byli bývalí významní funkcioná-
ři reakčního vedení nár. soc. strany pražského kraje.
Nestával již na první schůzce t.zv. hospodářské rady
převzal její vedení, později však, vzhledem k své
činnosti v ústředním vedení se omezil na koordinaci

činnosti této skupiny, zejména pak od ní přejímal hospodářské elaboráty. Od této skupiny převzal také celkový program "Za svobodné Československo", který vyslovoval požadavek restaurace kapitalismu, vyloučení marxistických stran z politického života a fašisování země po očekávaném a připravovaném zvratu poměrů. Mimoto obsahoval tento elaborát i materiál špionážní.

Nestával dal příkaz, aby o činnosti tak zvané hospodářské rady byla informována také F. Zeměmínová. Sám dával této rozvratné skupině pokyny, které ilegální vedení obdrželo od zrádců Ripky a Zenkla, zvláště pak příkazy ke sbírání špionážních zpráv, které měly být doručovány prostřednictvím agentů Zenkla a Ripky anglo-americkým špionážním ústřednám. V září 1948 navázal spojení s F. Přeučilem, který ho informoval o existenci teroristických skupin na Ostravsku a Chomutovsku a žádal o doporučení vojenské osoby, která by tyto skupiny řídila. Dále navázal spojení se skupinou A. Kleinerové, se kterou jednal počátkem ledna 1949 o dalším postupu protistátní činnosti. Skupina Kleinerové mu dávala k nahlédnutí špionážní zprávy, které odesílala za hranice Zeměmínovi.

V dubnu 1949 navázal Nestával spojení s Oldř. Peclem, bývalým majitelem dolů a vedoucím účastníkem skupiny Kleinerové. Nestával schválil Peclovi štvavé a špionážní zprávy, obsažené v "memoran-

du" na americké velvyslanectví.

Vyjednával Zenkla útěk za hranice a vybí-
zel k útěku za hranice též další osoby. Z peněz, od-
cizených čs. straně socialistické převzal 30.000 Kčs
na protistátní činnost. Z jeho podnětu vypracovala
Horáková s dalšími osobami zprávu pro Zenkla a Ripku,
v níž žádali o zaslání pokynů a sdělení, kdy mohou
počítat s válečným zásahem západních imperialistů.
Od Ripky a Zenkla obdržel postupně po dvou dopisech,
obsahujících instrukce.

Kromě této stále rozšiřované činnosti or-
ganizační rozvíjel Nestával též činnost špionážní.
Získal od t. zv. hospodářské rady celkem 8 velmi zá-
važných špionážních zpráv, mezi nimi i přehled prů-
myslové výroby ze všech krajů republiky, zprávy o vý-
robě určitého druhu zbraní a jiné informace. Spolu-
působil též při redakci špionážních zpráv, které vy-
plynuly z jednání ilegálního vedení organizace, jichž
dopravu obstarávala Horáková s dalšími osobami přes
francouzskou státní příslušnici Essertier a úřednici
norského vyslanectví sl. Rivenes, pro agenta Zenkla.

Hejda 1/11

III. JUDr Jiří Hejda.

Již v předmnichovské republice spolupracoval s představiteli průmyslového a finančního kapitálu a byl v úzkém styku se známým finančním magnátem dr. Preistem, z jehož rukou přijal místo vrchního ředitele ČKD. Za věrné služby kapitalistům byl odměněn při svém odchodu z ČKD v r. 1939 odstupným ve výši 1,400.000 Kčs. To mu umožnilo, aby převzal továrnu na výrobu kuchyňského zařízení, která mu byla v r. 1949 znárodněna.

Již před únorem 1948, využívaje legální základny bývalé nár. soc. strany, prosazoval hospodářskou politiku, která by přivedla ČSR do odvislosti na kapitalistických zemích, požadoval revisi znárodnění, bojoval proti dalšímu znárodnění a usiloval o změnu národních podniků na akciové společnosti s konečným cílem zvrátit vývoj v ČSR zpět ke kapitalismu.

Po únoru 1948, kdy se zhroutila legální základna jeho rozvratné činnosti, lživě předstíral ochotu účastnit se budování ČSR. Obelstil tak pracující lid, který mu poskytl možnost zodpovědné práce v ústřední plánovací komisi, kde setrval až do května 1949. Hejda však již v polovině roku 1948 navázal spojení s agentem západních imperialistů dr. Jos. Palivcem, jemuž až do února 1949 podával pravidelné zprávy o hospodářské situaci v ČSR. V těchto zprávách, počtem asi 12 - 15, vyzrazoval poznatky a statistická data,

která získal v ústřední plánovací komisi, zejména uváděl přesná data čs. výroby v absolutních číslech i procentech, aby usnadnil imperialistickým státům provádění diskriminační politiky a snižoval obrannou schopnost ČSR. Špionážní materiál byl odeslán prostřednictvím tajemnic velvyslanectví USA Louisy Schaffnerové a Mary V. Trentové, které zneužívaly hrubě svého diplomatického pověření k špionáži proti SSSR a lidovým demokraciím. V dubnu 1949 sešel se s Horákovou, které nabídl vypracování programu. V červnu 1949 skutečně Horákové odevzdal hospodářský a politický program, který prodiskutoval s ostatními spiklenci z okruhu Horákové, zejména s Nestávalem a Kleinerovou. T.zv. program obsahoval požadavek restaurace kapitalismu ve všech oborech hospodářského života ČSR, nastolení vlády buržoasie fašistického charakteru a potlačení dělnického hnutí.

V létě 1949 odevzdal Horákové špionážní zprávu o čs. hospodářství, určenou pro západní špionážní centrály.

Dr. Jiří Hejda je typický kapitalista, který pro své třídní sobectví hluboce nenávidí režim, v němž vládne lid.

Výhled 2. / 10.

IV. Františka Zemínová.

Po únorové porážce se vzdala na znamení ne-souhlasu s vítězstvím lidu svého poslancekého mandátu bývalé nár. soc. strany. Byla úzce napojena na vedení illegální skupiny Horákové a v neustálém styku se všemi významnými členy, jinž dávala instrukce k další činnosti.

Ođ léta 1948 počala sama organisovat a soustřeďovat podzemní skupiny, přičemž hledala spojení se zahraničím. Opatřil jí je Jiří Corn, agent americké špionážní služby CIC, jehož prostřednictvím Zemínová odeslala přes americké okupační pásmo do USA řadu špionážních zpráv. V listopadu 1949 potvrdil jí další agent CIC, František Ambrož, písemně, že její zprávu odevzdal imperialistickým agentům Zenklovi a Pelantové. Další spojení se zahraničím měla Zemínová se členem illegálního podzemí Vladimírem Rodovským, který počátkem roku 1949 legálně emigroval z ČSR do USA.

Z popudu Zemínové a podle jejich direktiv byly vybudovány teroristické organizace jednak na Chemutovsku, jednak na Ostravsku. Ostravská teroristická organizace, vedená J. Buchalem, vypracovala konkretní plán pro ozbrojený puč. Z podnětu Zemínové vznikla další teroristická organizace na Mostecku. Řízením těchto teroristických skupin a koordinací jimi připravovaných protistátních pučů na data podle

pokynů západních imperialistů, pověřila Zemínová F. Přeučila, s níž byla již dříve v protistátním styku a s níž seznámila vedoucí všech teroristických organizací, k jejichž vybudování dala podnět.

Dále Zemínová dala pokyny k vybudování dalších protistátních organizací na Litoměřicku, Plzeňsku, Trutnovsku a v Karlových Varech. Tyto organizace byly skutečně vybudovány a založeny na trojkovém systému.

Konečně byla Zemínová během r. 1949 v protistátním styku s různými illegálně činnými osobami, které ji informovaly o své protistátní činnosti a ona je vzájemně informovala o své činnosti, dávala rady a připomínky a souhlasem podporovala jejich rozvratnou činnost.

Zemín B. [illegible]

V. František P ř e u č i l.

Po únoru 1948 rozvinul rozsáhlou protistátní činnost na několika úsecích: od vedoucích činitelů protistátního spiknutí převzal pověření pro vedení illegální činnosti v kraji Hradec Králové a Pardubice a od Zemínové přijal pokyny k organizování činnosti terroristických skupin na Ostravsku a Chomutovsku. Dále navázal úzké spojení se skupinou Kleinerové a aktivně se účastnil illegální práce v t.zv. hospodářské radě.

V kraji Hradec Králové a Pardubice měl za úkol vytvořit za pomoci bývalých reakčních nár.soc. činnovníků široce rozvětvenou špionážní síť a učinit přípravy pro obsazení politicky a hospodářsky důležitých míst při provedení protistátního převratu. Vytvořil řadu podskupin, jimž dával konkrétní úkoly a zejména příkazy, aby všemožně organizovaly na vesnici odpor proti zakládání JZD.

Se Zemínovou měl smluvené heslo, na něž byl k němu vyslán J. Buchal, vedoucí terroristické skupiny na Ostravsku. S touto skupinou Přeučil udržoval spojení, dával jí instrukce a o její činnosti podával zprávy nejen Zemínové, ale i Nestávalovi, Kleinerové a dalším osobám a získával pro tuto skupinu vojenského velitele.

K žádosti Zemínové navázal v dubnu 1949 spojení s vedením terroristické skupiny na Chomutovsku,

27

jimž dával instrukce podle dopisů zrádce Ripky a informoval je o existenci teroristické skupiny na Ostravsku. Doporučil jim další společný postup. Účastnil se pravidelně schůzí t.zv. hospodářské rady, kde byl připravován podrobný plán obnovy kapitalistického hospodářství po zvratu poněrů, který čekali od válečného přepadení ČSR kapitalistickými státy. V t.zv. hospodářské radě měl Přeučil svěřen úsek živnostensko-obchodnický, pro který vypracoval dílčí program za účasti podskupiny, kterou vytvořil. Účastnil se porad, kde se vypracovávaly souhrnné špionážní zprávy pro Zenkla. Přeučil úzce spolupracoval jak se skupinou Kleinerové, tak přímo s illegálním ústředím, reprezentovaným Horákovou, s nimiž si vyměňoval nejen zkušenosti, ale sjednal i výměnu zpráv špionážně důležitých a významných k dalšímu rozvíjení rozvratné činnosti. Přeučil dával již při organizování podzemí každému členu především úkoly vyzvědačské a rozvětvená síť mu pak skutečně dodávala špionážní materiál. Tak získal zprávy o stavu průmyslové výroby z různých krajů, zprávy dotýkající se přímo obranné schopnosti ČSR a zprávy, týkající se politického, hospodářského a zejména průmyslového života, vesměs důležitá státní tajemství. Všechny špionážní materiál odevzdával buď Kleinerové nebo Horákové i dalším osobám, které je odesílaly z ČSR buď prostřednictvím cizích vyslanectví, nebo přes agenty CIC.

VI. Jan Buchal.

Brzy po únoru 1948 se dvakrát neúspěšně pokusil o útěk z ČSR, aby se na hranicemi spojil s nepřáteli republiky s úmyslem, řídit odtud teroristické akce na území ČSR. Pak se rozhodl pro vytvoření rozsáhlé teroristické organizace na Ostravsku. Stalo se tak v únoru 1949 po rozmluvě se Zenínovou, která ho přesvědčila o nutnosti organizování podzemního hnutí proti lidově-demokratickému zřízení přímo v ČSR, k čemuž je třeba "spolehlivých" a ke všemu odhodlaných lidí. Společně s Miroslavem Sýkorou, organizoval teroristickou skupinu, vybavenou zbraněmi. Koncem května 1949 Zenínovou podrobně informoval o svých přípravách a žádal, aby mu pomohla navázat spojení s jinou ilegální skupinou. Zenínová ho poslala za Přeučilem a sdělila mu pro něho poznávací heslo. Buchal se na Přeučila skutečně obrátil a ten ho upozornil na nutnost podřídit skupinu rozkazům ze zahraničí. Slíbil mu, že pošle někoho k udržování styků s jeho skupinou a opravdu také k přímému spojení vyslal Karla Wernera, který též přivezl Buchalovi opis Ripkova dopisu. Přímé spojení s americkou špiónáží ústřednou v Německu navázal Buchal pomocí agenta Jaroslava Hořejše. Buchal dal příkazy dalším osobám k vytvoření samostatných ilegálních skupin, spolupracujících s jeho skupinou, jejímž cílem bylo provedení protistátního puče, který měl usnadnit ozbrojenou intervenci proti ČSR a měl být s ní koordinován. K tomu účelu vypracoval Buchal podrobný plán a řadu provolání k občanstvu.

VII. Antonie Kleinerová.

Pro své reakční zaměření nebyla po únoru 1948 přijata do obrozené ČSS. Z nenávisti k lidově-demokratickému zřízení vytvořila za spolupráce R. Pelantové protistátní skupinu, do které zapojila řadu stejně ~~největších~~ největších činníků bývalé nar. soc. strany a napojovala na ni postupně i další protistátní skupiny, které byly z jejího popudu vytvořeny na Hlučínsku, Opavsku a Jesenicku. Dostávala pokyny od H. Ripky, kterých používala k další instruktáži napojených ilegálních skupin i osob. Cílem všech těchto skupin bylo zničení lidově-demokratického zřízení a porobení ČSR západním imperialistům. V "memorandech", obsahujících též špionážní a pomlouvačné zprávy, informovala Kleinerová západní imperialisty o své činnosti. V případě válečného útoku proti SSSR a lidovým demokraciím, s nímž počítala, měla její skupina provádět rozvratnou činnost v armádě a sabotážní i záškodnické akce ve prospěch útočníka.

Udržovala spojení s F. Přeučilem, o němž věděla, že organizuje teroristické skupiny na Ostravsku a Pardubicku, dále byla ve spojení s ilegálními skupinami na Plzeňsku a v Brně. Byla zapojena na vedení protistátního spiknutí, s nímž skoordinovala činnost ilegálních skupin jí vytvořených.

Od září 1948 udržovala prostřednictvím úřednice norského vyslanectví v Praze, L. Rivenes, styk s A. Kvapilovou, která jí z Norska posílala štvavé časopisy vydávané uprchlými zrádci. Tyto pak sama

dále rozšiřovala. Se zrádnou emigrací a k podávání špionážních zpráv měla spojení prostřednictvím agentů CIC. Zprostředkovala illegální útěk R. Pelantové a účastnila se dalších zprostředkování úteků z ČSR. Asi v dubnu 1949 opatřila Leont. Neumannové součástky pro vysílačku a obstarala pro tuto vysílačku úkryt. Všichni členové skupiny Kleinerové se zabývali rozsáhlou vyzvědačskou činností, již Kleinerová řídila a shromáždila tak mnoho důležitého zpravodajského materiálu, který spolu s dr. Peclem upravovala a zasílala Ripkovi a Zenklovi do zahraničí. Některé zprávy předávala Peclovi, který je prostřednictvím Z. Kalandry dával přímo americké vyzvědné službě. Mimoto zaslala prostřednictvím Norky, sl. Rivenes A. Kvapilové články, ostouzející lidově-demokratické zřízení a určené pro štvavou kampaň proti ČSR.

7. 10. 1948
3. 11. 1948

VIII. JUDr Oldřich Pecl.

Bývalý majitel antracitových dolů, které byly v r. 1945 znárodněny, rozvinul na podzim r. 1948 ilegální činnost jako člen protistátní organizace Kleinerové, i jako spolupracovník trockisty Záviše Kalandry, k provádění široké špionáže ve prospěch západních imperialistů. Od prosince 1948 do června 1949 dodal anglickým a americkým špionážním ústřednám asi 100 špionážních zpráv hospodářských, politických a vojenských, mezi nimiž byla řada zpráv, obsahujících zvláště důležitá státní tajemství.

Všechny tyto zprávy, zejména ty, které si americká špionážní služba zvláště vyžádala, užívali západní imperialisté k provádění diskriminační politiky vůči ČSR. Dodávání zpráv prováděl Pecl prostřednictvím Z. Kalandry i pomocí skupiny Kleinerové přes již jmenovanou Rivenes, agentůn Zenklovi a Pelantové.

Navázal spojení s jugoslávským diplomatem dr. Murko, jemož podával špionážní hospodářské zprávy a s nímž jednal o možnostech rozšiřování titovské fašistické koncepce do ČSR. Jako člen skupiny Kleinerové vypracoval dr. Pecl these, v nichž jasně požaduje nastolení bezvýhradné diktatury buržoasie a dále t, zv. "memoranden čs. demokratické oposice" dodané velvyslanectví USA. Obsahovalo jednak špionážní, jednak pomlouvačné zprávy o ČSR. Obracelo se dále

k západním imperialistům s výzvou o americkou intervenci pod záminkou t.zv. "svobodných voleb" a s výzvou k podpoře Titova režimu v Jugoslavii západními imperialisty v jeho boji proti táboru míru.

Posléze vypracoval Pecl za pomoci Ant. Kleinerové memorandum pro t.zv. "radu svobodného Československa", orgán, kde se sdružili zločinci, uprchlí do nepřátelské ciziny. "Memorandum" bylo zasláno přes úřednici norského vyslanectví Rivenes, agentům Zenklovi a Pelantové. Obsahuje návod k vystupňování rozvratné práce zrádců v zahraničí zejména štvavými rozhlasovými relacemi.

Pomocí Kanandry navázal Pecl protistátní styk s agenty anglo-americké špionážní služby, Bakerovou a Schmidten, na něž se obrátil s podobnou žádostí jako v uvedeném memorandu.

Pecl znal celý rozsah protistátní činnosti Kleinerové, zejména její spojení s agenty CIC a převzal od ní do úschovy bianco formuláře občanských legitimací pro potřebu protistátní organizace. Vytvořil jakýsi archiv, kde uschovával většinu písemných dokladů, jak o špionážní činnosti své, tak i jiných členů organizace.

IX. Záviš Kalandra .

Za předmnichovské republiky jako vedoucí trockistické organizace stál v nenávistném boji proti SSSR a byl v řadách rozbíječů jednoty dělnické třídy. Po květnové revoluci záludnými metodami pokračoval v této činnosti. V listopadu 1945 se stal vedoucím ilegální trockistické skupiny, vstoupil se svými přívrženci do soc. dem. strany a odtud se snažil rafinovaně záškodnickým způsobem, ve spolupráci s pravicovými živly této strany, rozbít jednotu dělnické třídy.

Dále vešel ve styk s vedoucím čs. odbočky misse C.A.R.E., Američanem Benediktem, který byl přímým zástupcem z. tv. "čtvrté internacionály", sloužící imperialistům k rozkladným akcím mezi dělnictvem. Benedikt byl do ČSR vyslán záměrně, k organizování trockismu, jehož pomocí chtěli západní imperialisté rozvracet a oslabovat lidové demokracie. Na podzim r. 1948 navázal Kalandra spojení s členem velvyslanectví USA v Praze Frieden, a poskytoval mu špionážní informace o ČSR, zvláště o politických poměrech. Žádal také Frieda, aby ovlivnil zrádce Zenkřla k vytvoření jednotného bloku z pravicových soc. dem. živlů strany a bývalé nár. soc. strany k účinnější ofenzivě proti lidově-demokratickému zřízení v ČSR.

Od října 1948 spočívalo hlavní těžiště trockistické skupiny Kalandrovy ve špionážní službě pro imperialistické mocnosti.

Obžalovaný Kalandra získával u svých spolupracovníků špionážní materiál, který prostřednictvím Angličanky Bakerové dodával agentu CIC, zaměstnanému v pražské redakci United Pressu. Na podzim r. 1949 se spojil s Peclem, který se pak stal hlavním dodavatelem špionážních zpráv všeho druhu, hospodářského, politického i vojenského. Tak Kalandra získal a americké špionáži odevzdal 4 důležité, přísně důvěrné měsíční zprávy čs. ústředních plánovacích institucí, z nichž každá obsahovala asi 50 stran, dále zprávy z důležitého revíru a jiné informace. Tím podporoval Kalandra útočné cíle západních imperialistů.

Spolčení Kalandrovo s Peclem znamenalo zapojení trockistických škůdců na soustředěné podzemí.

R.M. 5. VI. 1957

35

X. Dr. Zdeněk Peška.

Jako buržoasní element v sociální demokracii zastával s jejím pravým křídlem stanovisko proti sjednocení dělnické třídy a pracoval proti jejímu společnému postupu. Po únorové porážce reakce pokračoval v rozvratné činnosti tím, že utvořil ilegální vedení skupiny, s cílem vytvořit širokou ilegální základnu pro násilný protistátní převrat. Stal se řídícím činitelem této zločinné skupiny a vedl všechny její ilegální porady. Sám vypracoval i jinak spolupůsobil při vypracování konceptu štvavých protistátních a protisovětských letáků s výzvami k násilí. Navrhl, aby ilegální skupina vypracovala t.zv. "program", jako základnu boje proti lidově-demokratického zřízení a k restauraci kapitalismu a vypracoval jeho konečné znění. Iniciativně se podílel na soustřeďování jednotlivých protistátních složek, vedl předběžné porady s obžalovanou Horákovou a navrhl svolání další ilegální koordinační porady, která se uskutečnila v září 1948 na faře ve VINOŘI, za účasti zástupců jednotlivých složek. Další činnost v soustředěném podzemí byla dr. Peškovi znemožněna jeho zatčením.

V létě 1948 navázal Peška přes jistého cizího diplomata spojení se zrádcem dr. Táborským a jeho prostřednictvím poslal zahraničním špionážním agenturám několik zpráv, kterých mělo být užito k rozvratné propagandě proti ČSR. V té době opatřil

- 36 -

své protistátní organizaci také vysílačku, která měla sloužit k vojenské špionáži pro západní imperia-
listy při válečném konfliktu. Dr. Peška se pokusil
vybudovat illegální organizaci ve všech krajích a
zejména navázat spojení na Slovensko. Peška se poku-
sil také o rozvratnické spojení do armády.

XI. Vojtěch Dundr.

Jako ústřední tajemník soc. dem strany v předmaichovské republice byl stoupencem oportunistické pravičácké politiky a odpůrce jednoty dělnické třídy. V r. 1947 pomáhal zejména na brněnském sjezdu soc. dem. strany formovat rozbíječe jednoty dělnictva. Když po únorovém vítězství pracujícího lidu byly odčiněny rozbíječské důledky prvního sje zahálil Dundr podzemní protistátní činnost. Z jeho podnětu byl konán večírek na počest 70. narozenin Vojtěcha Beneše, který byl v podstatě první illegální schůzku Dundr - Peška. Zúčastnil se pak většiny schůzek a v protistátní činnosti vyvíjel značnou iniciativu. Spolupracoval na konceptu illegálního letáku útočícího na sjednocení dělnické třídy a proti jejímu svazku s rolnictvem. Spolupracoval na formulování t.zv. "programu", vypracovaného Peškou. Navázal spojení s agenty západních imperialistů, zejména s Arno Haisem v Paříži, Václavem Holubem a Anglii a dr. Eduardem Táborským ve Švédsku. Illegální skupina prostřednictvím tohoto spojení zasílala agentům západních imperialistů zprávy o své protistátní činnosti a přijímala příkazy k dalším akcím. Dundr sám zpracoval 2 špionážní zprávy o politické situaci po únoru 1948 a zaslal je zahraniční špionážní ústředně. Věděl o tom, že organizace si opatřuje vysílačku. Pokusil se o navázání illegálního spojení na Slovensko a na armádu.

Hostička 5. 11. 1950

XII. JUDr. Bedřich Hostička.

Po únorové porážce reakce předstíral souhlas s obrozením NF a stal se právním referentem v ústředním sekretariátě ČSL. Zatím však vybuvoval protistátní skupinu, jejímž účelem bylo dořádání špiónážních zpráv do zahraničí a příprava násilného zvratu v ČSR. Proto jednak sám, jednak svými důvěrníky navázal spojení s některými protistátními skupinami, s domácí i cizí hierarchií a Vatikánem a prostřednictvím agentů americké výzvědné služby i se západními imperialisty. Na podzim r. 1948 vybuvoval síť ilegálních krajských důvěrníků v Praze, Liberci, Ústí n.L., Pardubicích a Ostravě.

V zimě 1948 vypracoval plán své protistátní organizace a zaslal ho po opatu břevnovského kláštera, Opaskovi, ke schválení určitému vatikánskému orgánu. V únoru 1949 pomohl Hostička několika osobám k útěku do zahraničí. Jeden z těchto uprchlíků se stal v Německu agentem americké špiónážní služby a vrátil se v létě 1949 ilegálně do ČSR s konkrétními příkazy zahraniční špiónážní služby pro další ilegální činnost Hostičkovy skupiny. Zejména přivezl onen agent příkaz k provedení únosu čelného představitele čs. veřejného života, k vybudování ilegální teroristické organizace a k vytvoření špiónážní sítě pro dořádání zpravodajského materiálu americké výzvědné službě. Hostička obdržel šifrovací klíč a zapojil se plně do špiónáže prostřednictvím

své ilegální sítě na Litoměřicku. Sám dodal onomu agentovi více špionážních zpráv.

Záškodnickou a bezohlednou povahu obžalovaného Hostičky dokazuje zaslání špionážní zprávy o plánu dálkového plynového potrubí s označením, kde ho lze nejlépe zničit; nebo poškodit. Hostička dostal z americké špionážní ústředny příkaz, zapojit se na ústřední vedení protistátního spiknutí a tak s ním sjednotit rozvratnickou činnost své skupiny.

V létě 1949 zprostředkoval Hostička ilegální útěk dvěma zločincům, stíhaným pro protistátní činnost. V téže době rozmnožoval se svými spolupracovníky štvavé pastýřské listy.

XIII. JUDr Jiří Křížek.

Tento advokát, který po roce 1945 ve své honbě za bezpracným ziskem zachraňoval kolaboranty z řad bývalé šlechty, ze sběrných táborů pro Němce, bojoval v restitučních řízeních všemi prostředky za buržoasní zájmy svých kapitalistických klientů. Na jaře 1948 přešel do přímých služeb západních imperialistů a dodal na žádost britských diplomatických funkcionářů v Praze, Harolda Gibsona, McLaughlina, Anthony Rumboldta a Boltona řadu špionážních zpráv, z nichž nejzávažnější byl výpis z tajných spisů o procesu s jistým bývalým generálem, týkající se jeho spolupráce s anglickou špionážní službou. Od jara až do konce roku 1948 zprostředkoval dr. Křížek za úplatu ilegální útky z ČSR řadě svých klientů - bývalých šlechticů. Přechody prováděl prostřednictvím svých spolupracovníků, které měl na Šumavě, v Chebu a jinde. Za ilegální převod jednotlivých osob vyplácel svým pomocníkům 10.000 až 50.000 Kčs. Vyjednával zprostředkování ilegálního útěku též Vojtěchu Benešovi a jiným zrádcům, kteří později použili jiné cesty.

T o u t o s v o u č i n n o s t í

I. všichni obvinění se pokusili zničití samostatnost republiky a zničití a rozvrátití její lidově-demokratické zřízení a společenskou a hospodářskou soustavu, zaručené ústavou a k tomu cíli se spojili jednak navzájem, jednak s dalšími spolupachateli a vešli s cizí mocí a s cizími činiteli ve styk jednak přímý, jednak nepřímý, při čemž

- 1/ jednáním všech obviněných byla samostatnost republiky, její lidově-demokratické zřízení a společenská i hospodářská soustava, zaručená ústavou, ohrožena zvláštní měrou,
- 2/ Fr. Zemínová, Fr. Přeučil a Jan Buchal sbírali a organizovali branné a pomocné síly.

II. Všichni obvinění vyzvídali a vyzrazovali přímo a nepřímo cizí mocí státní tajemství, při čemž

- 1/ všichni byli členy organizace, jejímž úkolem bylo vyzvídati státní tajemství,
- 2/ dr. Milada Horáková, dr. Jos. Nestával, dr. Jiří Hejda, Fr. Přeučil, Ant. Kleinerová, dr. Oldřich Pecl a Závěš Kalandra
  - a/ dopouštěli se vyzvědačství po delší dobu, ve větším rozsahu a způsobem zvláště nebezpečným,
  - b/ vyzvídali státní tajemství zvláště důležitá.
- 3/ Dr. Jiřímu Hejdovi byla povinnost uchovávatí státní tajemství výslovně uložena.

T í m s p á c h a l i

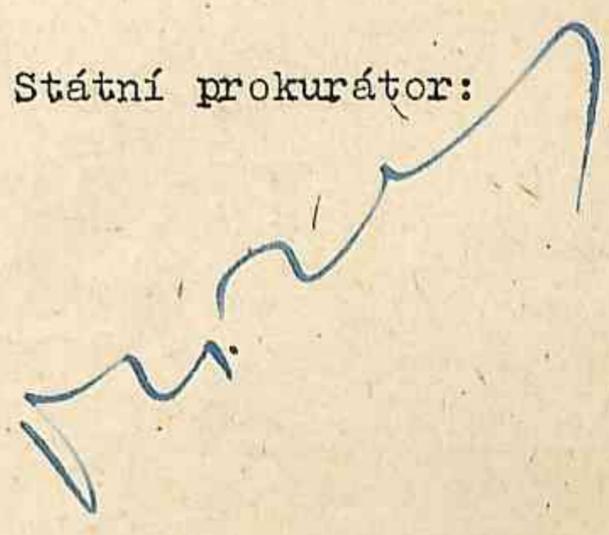
- I. Všichni obvinění zločin velezrady podle § 1,
odst.2 /odst.1, lit. c/ zákona č. 231/48 Sb.
a podle § 1, odst. 3. lit.b/cit. zákona,
Fr. Zemínová, Fr. Přeučil a Jan Buchal mi-
moto též podle § 1, odst. 3., lit.c/zákona
č. 231/48 Sb.
- II. Všichni obvinění zločin vyzvědačství podle
§ 5, odst.1, 2, lit. c/zákona č. 231/48 Sb.
Dr Milada Horáková, dr. Josef Nestával, dr.
Jiří Hejda, Fr. Přeučil, Ant. Kleinerová,
dr. Oldřich Pecl a Závěš Kalandra též podle
§ 5, odst.2, lit.d/, lit.e/cit.zákona.
Dr Jiří Hejda mimoto též podle § 5, odst.2,
lit. b/cit.zákona
- a. buďtež na to všichni potrestáni
podle § 5, odst.2, zákona čís.231/48 Sb.
s použitím § 34 tr. zákona. U všech obviněných
navrhují použití ustanovení §§ 47, 48 a 52
zákona č. 231/48 Sb.

n a v r h u j i, aby

- 1/ hlavní přelíčení bylo konáno před státním soudem v Praze, příslušným podle § 17, odst. 1, lit. a/zák. č. 232/48 Sb. a § 56. tr.ř.
- 2/ Bylo přečteno trestní oznámení s přílohami a osobními a trestními doklady obviněných.

V Praze dne 22. května 1950.

Státní prokurátor:

45 rečník dach 70

(10/10/10)

43
2 dechy
45

